

UTRECHT,
XXXXXXXXXX

16 sept. '57

RAPPORT.

Zeer geachte Heer Lucker,

Het jongste congres van de ARKA (in Maastricht) is, dacht ik, belangrijk genoeg, dat U hierover een intern-verslag wenst te hebben.

De bekend motie (voortzetting van band met de KAB) is opgesteld door Utrecht. Zij werd onderschreven door Den Haag, Amsterdam, Eindhoven, Zaandam, en later - bij de stemming - algemeen aangenomen. Utrecht stelde in zijn toelichting onder andere: we zouden het betreuren, als de binding zou komen te vervallen. En dat niet alleen om opportunistische redenen (de belangen-behartiging van de ambtenaren) maar ook om de solidariteit, die toch onder de katholieke sociale organisaties wenselijk is en mogelijk moet zijn.

Den Haag onderschreef meteen deze motie. Daarna volgde Amsterdam (mr Hibbeln) , die zei: Ik voorspel een onverbidelijke,harde strijd met de KAB. Zij zal de KABO naar voren schuiven als de organisatie van katholieke ambtenaren. Die strijd komt er! Men zal zelfs steun verwachten en krijgen van NVV en CNV. We verwachtte in Amsterdam een ernstig ledenverlies. Het bedrag van 55.000 gulden, dat de KAB vraagt, is een fractie van de contributie, die U zult derven van uittreden lagere ambtenaren.

Den Haag zei: Uittreden zou nu, nu er een structuur-wijziging van de katholieke maatschappelijke organisaties op komst is, gevaarlijk zijn.

Zaandam: Heropen de besprekingen met de KAB. Elke solidariteits-binding kost geld. Als de KAB kan aantonen, dat ze bepaalde kosten maakt voor ons, zullen we die moeten betalen. Zelfs, al zal er een contributies-gevolg hier het gevolg van zijn.

Voordat de besprekingen zouden beginnen, hadden de voorstanders van de breuk hun adhaesie-betuiging schriftelijk bij het bestuur ingediend. Den Bosch (een van deze) stelde toen voor om zonder discussie over het bestuursvoorstel (de breuk) te stemmen. Voorzitter mr Boot wees dit beslist af, omdat dit afbreuk zou doen aan democratisch recht van allen, die de eenheid met de KAB wenste

te bewaren.

RAPPORT - II

De voorstanders van de breuk zijn hebben het woord niet gevraagd. Wél is er vanuit het bestuur de breuk verdedigd. Niet door mr Boo de voorzitter ! Maar door J. Loerakker en W. Dijsselbloem.

Loerakker: KAB is verantwoordelijk voor de opzegging van de binding. We vragen geen strijd, maar wordt die ons - na de breuk - opgedrongen dan vechten we die uit. We willen niet meer betalen. Onze voorzitter heeft op de Verbondsraad van de KAB duidelijk gezegd, dat wij genoeg willen nemen met een aanpassing van onze rechten aan onze (lagere) contributie. Wij vroegen dus geen volwaardige partner te zijn.

Dijsselbloem: Vrees geen isolement. Deze bedreigt ons niet, noch in de georganiseerde belangenbehartiging voor de ambtenaar, noch in het katholiek maatschappelijk leven. Als ARKA zijn wij een volwaardig lid van de katholieke centrale van overheidspersoneel, en daar blijven wij uiteraard in-zitten. Wat het katholiek maatschappelijk leven aangaat, kunnen wij een afwachtend houding aannemen, want de ARKA is van mening, dat er voor haar (en andere organisaties van mediale werkers) een plaats moet zijn in de nieuwe maatschappelijke structuur. Juist mede daarom willen wij met onze binding niet verder gaan.

Na deze woorden van twee ~~hoofbestuurders~~ voorstanders, van achter de bestuurstafel, kwamen Amsterdam en Den Haag weer aan het woord. Utrecht gaf nog wat toelichting, en ook Eindhoven. Een belangrijke aanvulling op de motie kwam van Amsterdam: „moet toekenning van de nodige financiële armslag". Dat betekent, dat het ARKA-congres het goed vindt, dat het bestuur de KAB 55.000 gulden betaalt, als dit billijk is. (Het ARKA-bestuur heeft tegenover de KAB altijd beweert: wij willen wel, maar onze leden aanvaarden geen hogere bijdrage.) Spr.)

Zonder hoofdelijke stemming is de motie van Utrecht (gemaakt op het Utrechtse stadhuis) aangenomen.

Met de opsteller van de motie, en de voorzitter van Amsterdam, mr Hibbelén, heb ik gesproken over de wezenlijke inhoud hiervan: deze is, dat het congres de breuk met de KAB niet wil.

UTRECHT, 16 sept. '57
XXXXXXXXXX

RAPPORT III

Om mij volledig te oriënteren omtrent het inzicht, dat - b.v. - de afdeling-Amsterdam in de kwestie ARKA-KAB heeft, gaf de voorzitter van deze afdeling, mr Hibbeln, mij het september-nummer van het Amsterdamse ARKA-blad, waarin hij als hoofdredakteur een hoofdartikel aan de solidariteitsbinding heeft gewijd. (Dit nummer komt op de krant, en moet op de afdeling-documentatie aanwezig zijn.)

De drie dagen, die ik in Maastricht heb doorgebracht, hebben wij de welkome kans gegeven om nader in contact te komen met de ARKA-leden. Afgaande op de gesprekken, die ik heb gevoerd, moet ik concluderen, dat er in de ARKA een (vreedzame) tweespalt is tussen conservatieve leiders (meerderheid van het hoofdbestuur) ~~en~~ en behoudzuchtige leden enerzijds en vele vooruitstrevende leden anderzijds. Uitzonderingen daargelaten is De Volkskrant niet gezien bij het ARKA-bestuur. Daarentegen staat een overgrote meerderheid van leden wél achter De Volkskrant. Dit is althans mijn indruk. Zekerheid heb ik, dat een verrassend groot aantal ambtenaren lezers zijn van de Vkr en niet alleen lagere en middelbare ambtenaren, maar ook hogere: juristen en andere academici. Als ik het goed zie loopt er tussen de hogere ambtenaren een scheidingslijn tussen de jongere en de oudere: Volkskrant-lezers /Tijd-lezers. Van onze aanhang onder de kath.ambtenaren, die veel groter is, dan ik verwachtte, maak ik met opzet melding, omdat U er wellicht in geïnteresseerd bent. Misschien moet de afd. Inspectie en Propaganda daar eens op gaan letten.

Tijdens het samenstellen van dit rapport heb ik de brief van de ARKA-sekretaris ontvangen. Deze doet mij vermoeden, dat het ARKA-bestuur er op uit is om de opdracht van het congres te saboteren. Vooral punt b (essentiëel) in de aanhef van de brief is, volgens mij, onwaar. Hierbij zend ik U een concept-antwoord, voor het geval, dat U alsnog aanleiding zoudt vinden om ze van repliek te dienen. Mensen (uit ARKA), die het weten kunnen, zeggen dat de voorzitter, mr Boot, de band met de KAB niet los wil laten, en dat het vooral Dijsselbloem is, die zelf (of in opdracht van bestuursleden) de zaak op de spits wil drijven. Wat hier ook van waar is, een feit is, dat voorzitter Boot, die het hele congres zelf aan het woord is geweest, uitgerekend bij het beruchte agenda-punt de verdediging in handen legde van Loerakker en Dijsselbloem. Een feit is ook, dat de brief

van ARKA een persoonlijk verweer is van Loerakker, althans door

de stijl, waarin hij is geschreven deze indruk op zijn minst deze indruk geeft.

Vriendelijk groetend en Hoogachtend